

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Radim Dulava, Vincenc Prasek – opavský rodák, Plzeň 2015, nestr., IV s. příloh
(ved. práce: PaedDr. Naděžda Morávková, Ph.D., KHI FPE ZČU v Plzni)

Posuzovaná práce je biografickou studií o životě a díle Vincence Praska. Je přehledně členěná do několika logicky na sebe navazujících kapitol, jejichž proporcionalita je ovšem rozdílná, což autor v závěru sám přiznává a objasňuje. Značným formálním pochybením, které zásadně negativně ovlivnilo práci posuzovatele a podobu posudku, je neostránkování práce!

Dulavova monografická studie čerpá především z bohaté odborné literatury, s níž autor pracuje celkem obstojně. Otázkou ovšem je, nakolik může být Dulavova práce v tomto směru původní: v úvodu autor hovoří o tom, že se v případě Praska jedná „o osobu méně známou a nedocenenou“, seznam použité literatury včetně nejnovější (Milada Písková, Jiří Šíl) však toto tvrzení poněkud zpochybňuje (posuzovatel podotýká, že citované práce neměl možnost studovat, takže nemůže posoudit míru Dulavovy závislosti na nich). Problémem je v této souvislosti i skutečnost, že autor v úvodu vůbec neprovedl zhodnocení dosavadního stavu odborného bádání o Praskovi a nevymezil se vůči již napsaným studiím či kvalifikačním pracím. Kromě odborné literatury autor studoval i primární archivní zdroje, s nimiž se rovněž vypořádal vcelku uspokojivě. Kromě archivních fondů z Národního archivu a Zemského archivu v Opavě jsou v seznamu pramenů uvedeny i matriky, ovšem nikde v textu práce nejsou (až na jednu výjimku) bohužel téměř citovány, ač by se jejich využití velmi hodilo (nejvíce při výkladu o rodinných poměrech Praska: proč skončilo jeho první manželství, jak to bylo s jeho dětmi, na jakou záhadnou nemoc vlastně Prasek zemřel atd.).

Práce, která se snaží po obsahové stránce o odbornost, však v některých stylistických obrazech odborný styl popírá (srov. např. hned v poděkování použití zcela nevhodných formulací o vedoucí práce jako o Polárce, která „svítí na cestu poutníkům bloudícím tmou noci“, v dalším textu kupř. „Na opavském gymnáziu... se neohřál moc dlouho“, „inspektor se do Praska velmi tvrdě opřel za naprosté detaily, nad čímž všem zůstával rozum stát“, „od té doby to s Praskem šlo od deseti k pěti“, „řukal si na čelo“ atd.), což je na škodu celkovému vyznění studie.

Jinak však posuzovatel příliš zásadních výhrad k předložené práci nemá. Z drobnějších nedostatků (vedle poměrně častých interpunkčních nedostatků či překlepů, např. v pozn. 59 např. fond střední matice školské místo Ústřední) je třeba uvést, že Prasek nemohl být s germanizací konfrontován při svém pobytu na základní, ale na obecné škole (úvod), v pozn. 20 je odlišná podoba příjmení než ve vlastním textu (Hromád vs Hromádek?), u pozn. 39 se tvrdí, že nesestavoval brus a mluvnici „komplexně pro celou zemi, nýbrž pouze pro školy moravské a slezské“ (jakou celou zemi měl autor na mysli, české země přece nebyly jednodité a skládaly se z několika zemí?), v kapitole 4 je nejspíš chyba v letopočtu (Besedník byl podle autora zastaven v roce 1865, ovšem Prasek tam ještě v roce 1871 uveřejnil článek; nemělo to být spíš v roce 1875?).

Při obhajobě bych pokládal za přínosné, aby autor vysvětlil roli Ústřední matice školské a Matice opavské v procesu zakládání českých škol ve Slezsku. Práci doporučuji k obhajobě a v závislosti na jejím průběhu navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

V Plzni dne 8. května 2015

PhDr. Karel Řeháček